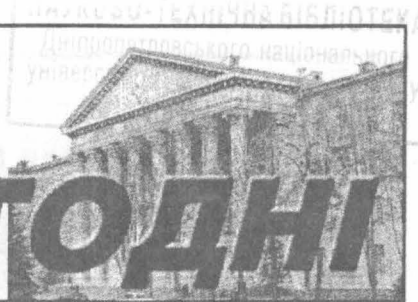

№2 (73)

5 березня

2005 р.

субота

Орган ректорату Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту

Вітаємо зі святом 8 Березня!

Напередодні свята наші кореспонденти запитали в керівників університету, що вони хочуть побажати жінкам.

Желаю, чтобы все были счастливы во всем широком многообразии этого понятия

Желаю нашим прекрасным сотрудницам в первую очередь здоровья, успехов в работе, внимания со стороны сотрудников-мужчин, повышения благосостояния. Чтобы дети радовали, цветы цвели, дождик был теплым, небо - ясным, улыбки не сходили с уст и счастье было необъятным

Красоты, вдохновения, удачи, безмерной любви, семейного и личного счастья

Весны, любви и счастья

Женщины ДНУТА - самые лучшие в Украине. Такими и оставайтесь

Желаю здоровья, радости, весеннего настроения и успехов

Бажаю, щоб краса і жіночість збереглися в кожній жінці і дівчині на довгі роки

Здоров'я, особистого щастя

Женщины заслуживают самого большого внимания. Любите и будьте любимыми. Найдите себя во всем

Душевного равновесия, удовлетворения на работе и дома

Счастья, здоровья, любви, семейного благополучия. Пусть дети Вас радуют

ЛЕГЕНДИ ДІТУ

Майстрині науково-педагогічної справи

Із перших років існування ДІТУ викладацький та студентський контингент складався насамперед із сильної, чоловічої, половини. І це цілком зрозуміло, випускники інституту працювали на залізницях, будівництві, заводах у важких виробничих умовах. А викладачі ДІТУ повинні були не тільки знати теорію, а й мати певні професійні навички, щоб забезпечити якісне проходження студентами навчальної та виробничої практики. Тому перевагу у ДІТІ надавали чоловікам.

Але є в ДІТІ одна кафедра, на якій начебто за усіма законами чоловічої логіки зовсім не повинно бути жінок. Це кафедра технології матеріалів. Дійсно, треба погодитись, що не зовсім звично бачити жінку-фахівця у доменному, мартенівському цехах, біля прокатного стану, вагранок, конверторів, де робота, дійсно, пекельна. Але от на діпівській кафедрі технології матеріалів жінки ще з довоєнних часів зайняли провідне місце. Роботи доцента Ф. С. Вольфовської з питань холодного зварювання виробів із чавуну принесли їй широку популярність серед інженерно-технічних робітників заводів та залізниць, особливо в 1950-1960 роки.

А починала свою роботу на кафедрі Ф. С. Вольфовська ще у довоєнні роки. Після війни жіночі позиції на кафедрі технології матеріалів значно змінились, коли роботу цього колективу очолила доктор технічних наук, професор Наталя Олександрівна Воронова. Ті, хто знав її як відомого фахівця з проблем розробки та удосконалення технології отримання високоякісного чавуну із застосуванням кисню, хто знав її як автора понад 150 наукових праць, 33 винаходів, 14 патентів, визнаних у США, ФРН, Франції, Швеції, навіть не здогадувались про її незвичайний шлях у металургійну промисловість. Її батько вчителював в селах Коцар та Константиново (рідне село поета С. Єсеніна) Рязанської губернії. У 1906 році як політично неблагонадійний був висланий до села Березовка Херсонської губернії. Згодом сім'я переїхала до Харкова, де Наталя після закінчення профшколи у 1926 році почала працювати у

Н.О. Воронова

кооперативній спілці рахівників. П'ятнадцятирічна дівчина вирішила, що бухгалтерія, економіка – це її покликання. Ось чому у 1927 році вона стає студенткою Харківського інженерно-економічного інституту з тим, щоб отримати диплом інженера-економіста металургійної промисловості. Курс, на якому навчалась Наталя, виявився дуже ініціативним, енергійним, романтичним. На другому році навчання хтось запропонував влітку поїхати подивитись Сибір, Далекий Схід. Ідея охопила студентську масу і стала реальністю.

Наталя добралась до Сахаліну. У місті Оха її зустріли доброзичливо і попросили допомогти місцевій владі, запропонувавши їй посаду калькулятора в тресті «Сахаліннафта» і одночасно викладача в школі, в технікумі, на курсах ліквідації неписьменності, організатора роботи серед жінок на нафтопромислах, до того ж обрали депутатом міської ради.

Колись на навчальній практиці вона бачила на Харківському заводі, як кипить сталь. Отаким бурхливим, яскравим був рік роботи на Сахаліні. Після повернення на навчання Наталя більше уваги приділяла не головним дисциплінам з економіки, бухгалтерської, облікової справи, статистики, нормування, а хімії, технології металургійного виробництва. Тому після закінчення інституту почала працювати в інституті «Держпроектсталь», де займалась питаннями реконструкції металургійних заводів України. У 1934 році, коли утворилась сім'я, вона переїхала до Києва. Стала науковим співробітником Інституту хімії Академії

наук України, а потім інституту металургії. Так сталося з'єднання наукових інтересів Н. О. Воронової в галузях металургії, хімії, економіки. Після війни інститут чорної металургії переїхав до Дніпропетровська. Саме в нашому місті розквітнув її науковий талант дослідника. Вона стала автором розробки нової технології отримання чавуну, запропонувала нові методи покращання якості чавуну. Знань та досвіду у вченої накопичилось дуже багато, тому хотілось передати їх новому поколінню інженерів. Над проблемами чавуну в ДІТІ працювала знайома їй доцент Вольфовська – саме це полегшило перехід Воронової на роботу на кафедру технології матеріалів ДІТУ. Це було престижно і для марки ДІТУ, бо Наталя Олександрівна вже була доктором технічних наук, її роботи друкувались не тільки в нашій країні, але і за кордоном, вона приймала участь у роботі різних міжнародних конференцій металургів. Майже 10 років – до 1971 року Н. В. Воронова сумлінно працювала у ДІТІ завідувачкою кафедри технології металів.

Якщо прихід до металургії Воронової був у дечому випадковим, то Ларисі Іванівні Котовій (дівоче прізвище Большакова), доценту цієї ж кафедри, від металургії просто нікуди було діватись. Ідеалом у сім'ї Большакових був брат матері, знаменитий інженер-металург, академік Кирил Федорович Стародубов. Тому і Лариса, а потім і її брати Вадим та Володимир стали студентами Дніпропетровського металургійного інституту. Після закінчення інституту Лариса стала працювати інженером-дослідником на Дніпропетровському трубопрокатному заводі. Ця робота припала до душі допитливій майстрині металургійної справи. Потрібно було не тільки спостерігати та фіксувати хід термічної обробки металу, але й давати свої пропозиції з підвищення якості металургійної продукції. Тому прихід в аспірантуру став для Л. І. Котової цілком природним. У ДІТ молодого кандидата технічних наук запросила професор Воронова, Лариса Іванівна почала викладати курс металознавства, вести

Л.І. Котова

технологічну практику з термічної обробки, курсове проектування. Із перших днів колегам стало зрозуміло, що чіткість викладання матеріалу притаманна рідній науковій викладачу. Тому, скажімо, тільки за п'ять років роботи доцентом, з 1974-1979 рік, вона надрукувала шість методичних розробок і підготувала до друку – п'ять. На відміну від своїх колежанок, вона в науковій роботі займалась не чавуном, а сталлю.

Лариса Іванівна успішно вирішувала проблеми поліпшення якості сталі для вагонних ресор, багатьох деталей рухомого складу, проводила детальний аналіз роботи термічних відділень заводів залізничного транспорту. До неї ще й зараз звертаються виробничники, яких хвилює проблема появи тріщин на окремих частинах тягових агрегатів. Вона подає дуже цікаві пропозиції щодо покращання структури трансформаторної та колісної сталі.

Уся наукова діяльність Л.І. Котової націлена на збільшення терміну роботи металу в механічних агрегатах. Протягом багатьох років вона куратор академічних груп, керує роботою гуртка студентського науково-технічного товариства, вчений секретар ради механічного факультету.

Отакі надійні жінки-викладачі та вчені працювали і працюють у нашому вузі. Низько вклоняємося жінкам-трудівницям, які завжди вкладали у педагогічну працю чуйність, своє щире серце, доброту та любов.

А.І. Куліш, доцент кафедри українознавства

ПЕРЕМОЖЦІ РОКУ УНІВЕРСИТЕТУ

У кожному виді діяльності обов'язково є люди, результати роботи яких з різних причин - працелюбності, енергійності, наполегливості, контактності, харизматичності тощо - є кращі, ніж у інших. «Чому ж дуже часто досягнення таких лідерів залишаються непомітними?» - завдали собі питання члени комісії з культурно-масової роботи профкому ДІТУ (голова профспілкового комітету університету - М. П. Островерхов).

Так народилася в університеті ідея офіційного та громадського визнання тих, хто на крок попереду, ідея вшанування тих, хто прагне бути першим не заради нагород, а заради перемоги. У першу чергу - над собою! так народився огляд-конкурс «Вибір року», у якому мали можливість брати участь усі факультети, групи, гуртожитки, кафедри, підрозділи, вчені, куратори, спортсмени.

Краща група 3-го курсу - 131 гр.
з кращим куратором доцентом В.М. Косяк

Перед членами організаційного комітету конкурсу (голова - доцент Нечаєв Є.Г.) встало дуже складне завдання: у мінімальний термін розробити положення до кожної номінації, дати змогу всім бажаючим взяти участь у заході, підбити підсумки та організувати й провести першу церемонію нагородження переможців. Та вони дуже гідно справилися з цим, незважаючи на всі труднощі. І тут неможливо не відмітити допомогу й особливий вклад у вирішення всіх проблемних питань проректора з навчальної роботи О.С. Распопова.

Результатом цієї напруженої, але неймовірно цікавої роботи стало обрання лідерів:

- у номінації «Кращий факультет»: 1 місце - ф-т «Промислове та цивільне будівництво», 2 місце - ф-т «Механічний», 3 місце - ф-т «Мости та тунелі»;

- у номінації «Краща група» курсу: 1 місце - 422 гр., 131 гр., 441 гр., 754 гр.; 2 місце - 732 гр., 744 гр., 457 гр.; 3 місце - 430 гр., 342 гр.;

- у номінації «Кращий гуртожиток»: 1 місце - гуртожиток кафедри військової підготовки, 2 місце - гуртожиток № 1 ф-ту «ПЦБ», 3 місце - гуртожиток № 3 ф-ту «ТК»;

- у підномінації «Кращий блок» - блок № 3 другого поверху гуртожитку № 1;

- у підномінації «Краща кімната» - кімната № 111 гуртожитку № 3;

- у номінації «Кращий вечірний»: 1 місце - професор В.В. Скалозуб, 2 місце - проф. В.М. Плахотник, 3 місце - проф. В.В. Рибкін;

- у номінації «Кращий куратор»: 1 місце - доцент В.М. Косяк (ф-т «МТ»), 2 місце - І.Л. Журавель (ф-т «УПГ»), 3 місце - В.В. Кассір (ф-т «ЕМТ»);

- у номінації «Кращий проєкт громадського життя»: 1 місце - проєкт «Світлиця» кафедри «Українознавство»; 2 місце - проєкт «Експедиція на пік Т.Г. Шевченка» (автор - доцент А.О. Бринза), 3 місце - спектакль «Пропала грамота» самодіяльного творчого колективу викладачів (автор - Т.О. Колесникова, бібліотека);

- у номінації «Кращий спортсмен (команда)»: 1 місце - футбольна команда ДІТУ, 2 місце - чоловіча команда з водного поло; 3 місце - жіноча команда з водного поло.

Творча група профкому університету в складі викладачів, співробітників та студентів (Т.О. Колесникової, М.І. Демченка, Т.В. Полішко, О.М. Ярош, Є.А. Іжевського, І.М. Марченко, І. Сальникової, Д. Хилькевича) розробила цікавий сценарій, створила відеороліки та підбрала індивідуальну музичну тему для кожного переможця, знайшла незвичну ідею щодо оформлення сцени. А світлове забезпечення свята було безкоштовно здійснено художником зі світлового оформлення загальноміських заходів Дніпропетровської міської ради О.І. Пословським.

Заключним етапом цієї події року стала церемонія нагородження переможців, яка відбулася 23 лютого 2005 р. в Палаці студентів. Вшанувати кращих з кращих прийшла величезна кількість викладачів, співробітників, студентів, рідних, знайомих та друзів головних героїв свята. Їх

Кращий факультет - ПЦБ

зустрічав своєю музикою оркестр духових інструментів.

Неможливо передати на папері теплу й приязну атмосферу, яка панувала в залі. Бурхливими оплесками зустрічали глядачі кожного переможця. Саме там ми відчули, що ми - одна родина. Не залишили нікого байдужим і чудові призи, що були надані ректоратом та спонсорами.

У створенні святкового настрою допоміг і невеличкий концерт, який відкрив публіці нових фаворитів університетської сцени - перший в історії ДІТУ танцювальний колектив викладачів (к-ра «Іноземних мов» та к-ра «Філологія і переклад»).

У заключному слові ректор університету О.М. Пшінько щиро привітав лідерів, які створюють історію нашої університетської спільноти. Він підкреслив, що ми стали свідками неймовірно важливої події, бо все, що ми робимо - це наше життя, це життя найпрестижнішого транспортного вузу України.

Це життя ДІТУ!

Заступник голови Ради з гуманітарного виховання ДІТУ

Т.О. Колесникова - заступник голови Ради з гуманітарного виховання ДІТУ

Зародження нових традицій

Щоб відчуті атмосферу передчуття новорічних свят, треба було в грудні завітати до фойє деканатів нашого університету. Яскраві вогники красуні ялинки, розташовані біля факультету ПЦБ, створювали святковий настрій і на якусь мить примусили забути про нездані перфокарти і нескінченні заліки. «Дійсно, скоро Новий рік, а з ним і нові надії, мрії, сподівання», - дуже своєчасно підмітила співробітниця кафебри «Будівлі та будівельних споруди» Ярош Ольга Миколаївна, повертаючись пізно ввечері коридорами ДІТУ.

А нагадав всім про веселі свята конкурс «Новорічний вернісаж», який відбувся за підтримки профспілки університету. Основною метою конкурсу було визначення найкращих стіновок на новорічну тематику. Оцінювало конкурс компетентне журі, до складу якого ввійшли: Микола Петрович Островерхов - голова профспілки університету, Олександр Лисенко - заступник голови профспілки університету по роботі зі студентами, Хилькевич Дмитро - голова ПФК студентів факультету УПП, яке найбільш цінило оригінальність, вигадку та фантазію студентів.

Найбільшу кількість новорічних сніжинок подарувала нам стінка факультету УПП, яка посіла 3 місце. Про господаря наступного року - Півня - гордого, яскравого, співучого нагадав механічний факультет, стінка якого отримала «срібну медаль», тобто посіла 2 місце.

«Ці новорічні газети прикрасили наші такі буденні коридори і заставили змінити тему з навчання на свята та вітати один одного з наступаючим Новим роком», - зробив щирий висновок керівник журі Олександр Лисенко. А переможцем конкурсу став факультет ПЦБ. Атмосферу реальної новорічної казки та дійсного духу свята вони зуміли не тільки вигадати, а й реалізувати у вигляді «електричної» ялинки та чудового малюнку навколишньої місцевості. І здавалось, ще одна мить - і з'являться Дід Мороз і Снігуронька з новорічними подарунками. Так і сталося. Нам навіть не довелося чекати, він завітав на свято і залишив подарунки-нагороди. А передаючи їх студентам, Микола Петрович Островерхов одночасно зазначив: «Мені дуже приємно, що в нас відбулося таке свято. І хотілося б сподіватися, що цей конкурс стане доброю передноворічною традицією ДІТУ».

Ми також впевнені, що конкурс «Новорічний вернісаж» надовго оселиться в нашому університеті й буде радувати наших студентів своєю яскравістю та всебічною цікавістю кожного року!

*Сальнікова Ірина,
голова профбюро студентів
факультету ПЦБ*

ЮБИЛЯРУ НА ПАМ'ЯТЬ

**МИНИСТЕРСТВО ПУТЕЙ СООБЩЕНИЯ
РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ
МОСКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
УНИВЕРСИТЕТ ПУТЕЙ СООБЩЕНИЯ (МИИТ)
Ректору Днепропетровского государственного
университета ж. д. транспорта профессору
А. Н. Пшынко по поводу юбилея профессора
Разгонова А. П.**

Телеграмма-факс

Дорогой Алексей Пантелеевич!

Коллектив института систем управления, телекоммуникаций и электрификации МИИТа от всей души поздравляет Вас с юбилеем!

Много лет Вы отдаете свои силы, знания, неиссякаемый талант ученого, педагога, инженера-новатора делу развития и совершенствования устройств СЦБ на железнодорожном транспорте, а также подготовке и воспитанию специалистов в области железнодорожной автоматики и телемеханики на железнодорожном транспорте.

Результаты Вашей деятельности в области железнодорожной автоматики известны огромному кругу специалистов-эксплуатационников железнодорожного транспорта, научным работникам и студентам.

Нам известен Ваш вклад в создание рельсовых цепей частотой 25 Гц, которыми оборудовано подавляющее большинство железнодорожных станций как в России, так и в странах СНГ. В Ваших научных трудах разработаны наиболее трудные вопросы нелинейной теории магнитных и электрических цепей железнодорожной автоматики.

Вы, дорогой Алексей Пантелеевич, постоянно поддерживаете тесный контакт с кафедрой «Автоматика и телемеханика на ж. д. транспорте» нашего института, что способствует общему делу совершенствования учебного процесса и качества учебы.

В день славного юбилея выражаем надежду еще много лет видеть Вас бодрым и жизнерадостным и от всего сердца желаем Вам, Алексей Пантелеевич, и Вашей семье крепкого здоровья, успехов в творческом труде и счастья в личной жизни.

*Директор института систем управления телекоммуникаций и электрификации МИИТа, действительный член Академии транспорта России, д.т.н., профессор Г.В. Горелов
Действительный член Инженерной академии д.т.н., профессор Ю.А. Кравцов
Заслуженный изобретатель России к.т.н., доцент Ю.И. Зенкович*

До нових вершин

В спортивному корпусі університету 4 березня урочисто було відкрито скалолазний тренажер. Його побудувала фірма «Альпінекс» за ініціативою доцента кафедри «Будівельна механіка» керівника експедиції на пік Т.Г. Шевченка А.О. Бринзи, фонду підтримки ДІТУ (виконуючий директор І.П. Корженевич) за сприяння Укрзалізниці та Придніпровської залізниці.

На церемонії відкриття були присутні: перший проректор ДІТУ Б.Є. Боднар, Завідувач відділом Дорпрофсожу В.В. Романенко, керівник фірми «Альпінекс» В.І. Іванченко, голова комітету з фізичної культури і спорту при облдержадміністрації М.М. Кужукін, почесний голова федерації альпінізму і скалолазання Дніпропетровської області А.М. Зайдлер (який брав участь у встановленні бісту Кобзаря на пік Шевченка у 1964 р. та в експедиції до цього піку влітку 2004 р.), провідний спортивний коментатор 9-го каналу телебачення Анатолій Шинкаренко та оператор цього каналу, який брав участь в експедиції 2004 р. і підготував про цю подію фільм, Роман Кравцов.

Після привітань гостей свята відбувся показовий виступ учасників секції альпінізму СК «Метеор». Тепер така секція з'явиться і в нашому університеті.

Соб. інф.

ОГОЛОШЕННЯ

**З 1 до 22 березня 2005 р. включно
кафедра українознавства проводить
мовний турнір, присвячений 75-річчю ДІТУ.
До участі запрошуються студенти I-V курсів усіх
факультетів університету денної форми навчання,
а також викладачі та співробітники.
Наказом ректора встановлено
матеріальне заохочення.
З умовами проведення турніру можна
ознайомитися в ауд.474а кафедри українознавства.**

Оргкомітет кафедри українознавства

Засновник - Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені В. Лазаряна
Адреса редакції: 49010,
м. Дніпропетровськ,
вул. Академіка Лазаряна,
2, к. 1201

Редколегія:
Корженевич І.П. - головний редактор,
Полішко Т.В. - редактор,
Куліш А.І., Спів В.П.
Контактні телефони: 47-19-66, 9-65 (ДІТ)
E-mail: dilt2000 @ a-teleport.com

Сертифікат про реєстрацію
ДП №1071 від 27.08.2003 р.
Газета виходить щомісячно українською
і російською мовами
Точка зору авторів може не збігатися
з позицією редакції

Номер набрано і зверстано у редакції,
надруковано в рекламно-видавничому
відділі ДІТУ
Газета випускається на благодійних
засадах, розповсюджується безкоштовно
Тираж 50 примірників